

12069

Αριθμός Απόφασης / 2025

(αριθμ. κατάθ. Α' Ανακοπής ΓΑΙ 2025

αριθμ. κατάθ. Β' Ανακοπής ΓΑΚ 2025)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Δικαστή Άννα Δεληανδρέου, Πρωτοδίκη, που ορίσθηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, και από τη Γραμματέα Αναστασία Χαλούλα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 19-5-2025 για να δικάσει τις με αριθμό /2025 και /2025 ανακοπές μεταξύ :

ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑΣ: () του Αθανασίου, Α.Φ.Μ. () που εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Ασημίνας Μαγγόλα με Α.Μ. 3671 του Δ.Σ. Θεσσαλονίκης, που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ'ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων καιά ιο Ν. 4354/2015, με την επωνυμία « HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ » [ΕΛΛΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ] και διακριτικό τίτλο « HELLAS

Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», με έδρα την Αττική, επί της
αριθμόν (με αριθμό Γ.Ε.Μ.Η. και ΑΦΜ
ΙΟΥ ΦΑΕ Αθηνών), που εκπροσωπείται νόμιμα,
ενεργούσας, εν προκειμένω, δυνάμει της από 01.03.2021 σύμβασης
διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων όπως αυτή συμπληρώθηκε
και ισχύει, επί ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας «
Finance Designated Activity Company», με έδρα στο Δουβλίνο
Ιρλανδίας η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης
τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία « Τράπεζα », με
έδρα στο Δήμο Αθηναίων, με Α.Φ.Μ. δυνάμει της από
23/07/2020 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων όπως
αυτή συμπληρώθηκε και ισχύει και σύμφωνα με τις διατάξεις του
άρθρου 10 του ν. 3156/2003 και των άρθρων 455 επ. ΑΚ, που ΔΕΝ
παραστάθηκε.

Η ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 2025 με
αριθμό έκθεσης κατάθεσης ΓΑΚ /ΕΑΚ Α'
ανακοπή της, η οποία προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην
αρχή της παρούσας δικαίωμα και γράφτηκε στο οικείο πινάκιο

Επίσης, η ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 025 με
αριθμό έκθεσης κατάθεσης ΓΑΚ Β'
ανακοπή της, η οποία προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην
αρχή της παρούσας δικαίωμα και γράφτηκε στο οικείο πινάκιο

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδικιών ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου νόμιμα εισάγονται προς συζήτηση α) η από 2025 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ΓΑΚ025 ανακοπή, κα β) η από με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ΓΑΚ 2025 ανακοπή, που πρέπει να συνεκδικαστούν λόγω της μεταξύ τους συνάφειας, υπάγονται δε στην ίδια διαδικασία, και, επιπροσθέτως, διότι με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων (άρθρ. 31 § 1 και 246, σε συνδυασμό με 585 παρ. 2, 591 παρ. 1 εδαφ. α και 937 παρ. 3 ΚΠολΔ).

Από τη με αριθμό 62078'/13-2-2025 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Χρυσής Μαργαριταπούλου, που προσκομίζει και επικαλείται η ανακόπτουσα, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης υπό Α' ανακοπής με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο της 19-5-2025 επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, με την επιμέλεια της ανακόπτουσας στην καθ' ης η ανακοπή (άρθρα 122 παρ. 1, 123, 124, 125, 126 παρ. 1 γ', 127 παρ. 1, 129 παρ. 1 ΚΠολΔ). Η τελευταία όμως, δεν εμφανίσθηκε ούτε παραστάθηκε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο

κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πίνακιου στην δικάσιμο που σημειώνεται στην αρχή της παρούσας. Πρέπει, συνεπώς, να δικαστεί ερήμην (άρθρα 271 παρ. 1 και 3, 591 παρ. 1, 614, 632 παρ. 2, 937 παρ. 3 ΚΠολΔ).

Με την κρινόμενη Α' ανακοπή της, η ανακόπτουσα ζητεί, για τους λόγους που εκθέτει σε αυτήν, την ακύρωση της υπ' αριθμ.

7/2024 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία υποχρεώθηκε να καταβάλει στην καθ' ης το ποσό των 29.905,40 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, και της από 25-11-2024 επιταγής προς εκτέλεση παρά πόδας αντιγράφου εξ απογράφου αυτής με επιτασσόμενο συνολικό ποσό 30.808,81 ευρώ, που κοινοποιήθηκε σε αυτήν την 27-1-2025, καθώς και κάθε άλλης πράξης εκτέλεσης που επισπεύδεται με αυτές, και να καταδικασθεί η καθ' ης στα δικαστικά της έξοδα. Στο υπό κρίση δικόγραφο σωρεύονται αντικειμενικά ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ και ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ. Ενόψει δε του ότι οι κρινόμενες ανακοπές εκδικάζονται κατά την ίδια ειδική διαδικασία, υπάγονται στην τοπική αρμοδιότητα του ίδιου δικαστηρίου, δεν είναι αντιφατικές μεταξύ τους, όπως προκύπτει από το περιεχόμενό τους, και η σύγχρονη εκδίκασή τους δεν επιφέρει σύγχυση, παραδεκτά σωρεύονται στο ίδιο δικόγραφο (άρθρο 218 παρ. 1 ΚΠολΔ). Οι παραδεκτώς σωρευόμενες στο αυτό δικόγραφο ανακοπές κατά της διαταγής πληρωμής και κατά της εκτελεστικής διαδικασίας εισάγονται αρμοδίως και παραδεκτώς προς εκδίκαση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο

[άρθρα 14, 218, 584, 625, 632~~5~~1 (όπως το άρθρο αυτό ισχύει μετά την τροποποίησή του από το άρθρο τέταρτο του άρθρου 1 του Ν. 4335/2015) και 933~~5~~1 ΚΠολΔ (όπως το άρθρο αυτό ισχύει μετά την τροποποίησή με το άρθρο 43 Ν.5134/2024, ΦΕΚ Α 146. Έναρξη ισχύος σύμφωνα με το άρθρο 120 παρ.1 του αυτού νόμου, από τη 16η.9.2024)] κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. ΚΠολΔ [άρθρα 632~~5~~2 εδ. β' και 937~~6~~3 ΚΠολΔ (όπως το τελευταίο αυτό άρθρο ισχύει μετά την τροποποίησή του από το άρθρο όγδοο του άρθρου 2 του Ν. 4335/2015, όπως διαμορφώθηκε δυνάμει των άρθρων 59 και 120 Ν.4842/2021)], και έχουν ασκηθεί εμπρόθεσμα και νόμιμα (άρθρα 632 παρ. 1 και 933, 934 παρ. 1 περ. α ΚΠολΔ). Ειδικότερα, η κρινόμενη ανακοπή ασκήθηκε εμπρόθεσμα κατ' άρθρο 632 παρ. 2 ΚΠολΔ, δηλαδή εντός δεκαπέντε (15) εργασιμω ημερών από την επίδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, αφού η εν λόγω διαταγή πληρωμής επιδόθηκε στην ανακόπτουσα την 27-1-2025 (βλ. σχετική επισημείωση επί αντιγράφου της διαταγής πληρωμής του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Θεοδώρου Παπαηλιαδη) και η υπό κρίση ανακοπή επιδόθηκε στην καθ' ης την 13-2-2025 (βλ. τη με αριθμό 6207B'/13-2-2025 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελητείας στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Χρυσής Μαργαριτοπούλου). Περαιτέρω, η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ παραδεκτά κι εμπρόθεσμα ασκείται, κατά τη διάταξη του άρθρου 934 παρ. 1 περ. α' ΚΠολΔ, αφού οι λόγοι της ανακοπής αφορούν τον εκτελεσιό τίτλο, την προδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης και την απαίτηση και η υπ' αριθμ.

4396/19-2-2025 κατασχετήρια έκθεση της δικαστικής επιμελήτριας Θεσσαλονίκης Αικατερίνης Καϊμακάμη κοινοποιήθηκε στην ανακόπτουσα την 20-2-2025 (βλ. σχετική επισημείωση επί αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης των δικαστικών επιμελητών Θεσσαλονίκης Αικατερίνης Καϊμακάμη και Θεόδωρου Παπαηλιάδη), ήτοι σε χρόνο μετά την άσκηση της ένδυκτης ανακοπής. Ωστόσο, το αίτημα περί ακύρωσης κάθε άλλης πράξης εκτέλεσης είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο, λόγω αοριστίας, διότι αίτημα της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ είναι πάντοτε η ακύρωση ορισμένων πράξεων της αναγκαστικής εκτέλεσης (ΑΠ 83/2020, ΑΠ 792/2015, ΑΠ 337/2006, ΤΝΠ Νόμος), και όχι αόριστα κάθε άλλης πράξης εκτέλεσης, επί δε της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ πρέπει αναγκαστικά να προσδιορίζονται οι επιμέρους πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας που προσβάλλονται και οι λόγοι για τους οποίους έκαστη εξ αυτών ανακόπτεται (ΜονΠρΛαμ 141/2020, ΜονΠρωτΑθ 4029/2015, ΤΝΠ Νόμος), ενώ η απαγγελία της ακυρότητας συγκεκριμένης πράξης δεν συμπαράσχει σε ακυρότητα και τις επόμενες πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας, αλλά η ακυρότητα και αυτών προϋποθέτει την εμπρόθεσμη προσβολή τους (ΜονΠρΛαμ 613/2018, ΤΝΠ Νόμος Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας, Ερμηνεία ΚΠολΔ, II, 2000, άρθρο 933, αριθμ. 8 και Ερμηνεία ΚΠολΔ2, 2021, 200). Επομένως, καθ' ο μέρος κρίθηκε παραδεκτή, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω η νομική και η ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Κατά την έννοια δε των διατάξεων των άρθρων 321, 322 και 324 ΚΠολΔ, η τελεσίδικη απόφαση αποτελεί δεδικασμένο που δεν

επιτρέπει να αμφισβητηθεί και να καταστεί αντικείμενο νέας δίκης το κριθέν δικαίωμα και η δικαιολογική σχέση από την οποία αυτό έχει παραχθεί. Το δεδicasμένο αυτό εκτείνεται στο ουσιαστικό ζήτημα για έννομη σχέση που προβλήθηκε με αγωγή, ανταγωγή, κύρια παρέμβαση ή ένσταση. Με τελεσίδικη απόφαση ισοδυναμεί κατά την ως άνω διάταξη και η διαταγή πληρωμής, η οποία έχει αποκτήσει ισχύ δεδicasμένου, μετά την τελεσίδικη απόρριψη της ασκηθείσας ανακοπής, ή σε περίπτωση μη ασκήσεως ανακοπής, μετά την παρέλευση άπρακτης της προθεσμίας ασκήσεως της ανακοπής του άρθρου 633 § 3 ΚΠολΔ (ΑΠ 977/2015, 1881/2014, 133/2003). Η διαταγή πληρωμής που απέκτησε ισχύ δεδicasμένου, προσομοιάζει κατά τα αποτελέσματά της με τελεσίδικη δικαστική απόφαση, υπό την έννοια ότι δεν δύναται πλέον να αμφισβητηθεί ούτε με αγωγή ή με ένσταση, ούτε και με ανακοπή από το άρθρο 933 ΚΠολΔ, η δε αυτής βεβαιωμένη απαίτηση, εφ' όσον έκτοτε αποτελεί, κατά ρητή διάταξη του άνω άρθρου 633 § 2 εδ. τελευταίο, δεδicasμένο, που κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 330 και 935 ιδίου κώδικα καθιστά απαράδεκτη την προβαλή σε μεταγενέστερη δίκη, αφορώσα στο κύρος της εκτελέσεως λόγων ανακοπής, που αν και ήταν γεννημένοι και ηδύναντο να προταθούν, δεν προτάθηκαν με μία από τις ανωτέρω ανακοπές κατά της διαταγής πληρωμής (Ολ ΑΠ 30/1987, ΑΠ 1881/2014). Το γεγονός ότι η διαταγή πληρωμής δεν είναι δικαστική απόφαση, δεν συνεπάγεται αναγκαίως και ότι αυτή δεν δύναται κατά νόμο να παραγάγει δεδicasμένο, υπό τη θετική και την αρνητική λειτουργία του, εφ' όσον το δεδicasμένο δεν αποτελεί

εννοικολογικό γνώρισμα των δικαστικών αποφάσεων, αλλά έννομη συνέπεια αυτών, την οποία προσδίδει διάταξη νόμου (ΑΠ 243/2018, 856/2014, 53/2004). Ενόψει των εντεθέντων η διαταγή πληρωμής, παρότι δεν είναι δικαστική απόφαση, στην περίπτωση του άρθρου 633 παρ. 2 εδ. γ' του ΚΠολΔ παράγει δεδικασμένο και συνεπώς ισχύουν επ' αυτής οι διατάξεις των άρθρων 322 επ. του ΚΠολΔ, που προαναφέρθηκαν, η δε έννοια και η λειτουργία του δεδικασμένου τούτου, καθώς και τα αντικειμενικά και τα υποκειμενικά όριά του ταυτίζονται με την έννοια, τη λειτουργία και τα όρια του δεδικασμένου των δικαστικών αποφάσεων (Α.Π. 1443/2017). Δηλαδή η επιδίκαση της απαίτησης με διαταγή πληρωμής, εφόσον αυτή απέκτησε ισχύ δεδικασμένου (ΑΠ 268/2004 ΕΛΛΔ 44.485), αφού, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 631, 632 παρ. 1, 633 παρ. 2, 904 παρ. 2, 933 παρ. 3 και 330 του ΚΠολΔ, η κατά τα άρθρα 623 επ. του ΚΠολΔ εκδιδόμενη διαταγή πληρωμής, μολονότι δε φέρει χαρακτήρα δικαστικής απόφασης, αλλ' αποτελεί απλώς τίτλο εκτελεστό, αποκτά εντούτοις ισχύ δεδικασμένου και ισοδυναμεί συνεπώς με τελεσίδικη επιδίκαση της απαίτησης, μετά την τελεσίδικη απόρριψη της ανακοπής που ασκήθηκε κατ' αυτής ή μετά την άπρακτη πάροδο των προθεσμιών, προς άσκηση ανακοπής των άρθρων 632 παρ. 1 και 633 παρ. 2 του ΚΠολΔ, οπότε δεν μπορεί να προβληθεί πλέον, παρά μόνο με αναψηλάφηση (Ολ ΑΠ 340/1997, 6/1996, ΑΠ 471/2009 ΝΟΜΟΣ). Σύμφωνα επίσης με τις διατάξεις των άρθρων 322 παρ. 1 και 324 του ΚΠολΔ, το δεδικασμένο αφορά το δικαίωμα, που είχε προβληθεί με την αγωγή, με βάση την επικληθείσα

συγκεκριμένη ιστορική και τη συνακολουθη νομική αιτία. Η έκταση του δεδικασμένου προσδιορίζεται από το περιεχόμενο του αιτήματος που υποβλήθηκε στο δικαστήριο, τα όρια δε του δεδικασμένου κρίνονται με βάση το διατακτικό της αποφάσεως (ΑΠ 846/2006 ΝΟΜΟΣ). Έτσι, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων αυτών (321 και 324), καθώς και εκείνης του άρθρου 322 του ΚΠολΔ, η τελεσίδικη απόφαση αποτελεί δεδικασμένο που δεν επιτρέπει να αμφισβητηθεί και να καταστεί αντικείμενο νέας δίκης το δικαίωμα που κρίθηκε και η δικαιολογική σχέση από την οποία αυτό έχει παραχθεί, δηλαδή εμποδίζει το δικαστήριο να ερευνήσει την ίδια υπόθεση και πάλι, χαρὶν του δημόσιου συμφέροντος και προς αποφυγή εκδόσης αντιφατικών αποφάσεων μεταξύ των ίδιων διαδίκων. Το δεδικασμένο, κατὰ τα άρθρα 322 παρ. 1, 324, 330 και 331 του ΚΠολΔικ, καλύπτει, ως ενιαίο όλο ολόκληρο το δικανικό συλλογισμό, όπως διατυπώνεται στην απόφαση και συγκεκριμένα: α) το δικαίωμα που κρίθηκε, β) τη νομική αιτία, δηλαδή το νομικό χαρακτηρισμό που δόθηκε από το δικαστήριο στα πραγματικά περιστατικά, γ) την ιστορική αιτία που αποτελείται από τα πραγματικά περιστατικά που έγιναν δεκτά από το δικαστήριο και ήταν αναγκαία για τη διάγνωση της έννομης σχέσης και δ) τα αναγκαία παρεμπιπτόντα ζητήματα, εφόσον το δικαστήριο ήταν αρμόδιο να αποφασίσει γι' αυτά. Το δεδικασμένο δεσμεύει τόσο τους διαδίκους, ανεξάρτητα από τυχόν μεταβολή της διαδικαστικής θέσης του καθενός που όταν από ενάγων γίνεται εναγόμενος, όσο και τα άλλα πρόσωπα που αναφέρονται στα άρθρα 325-329 ΚΠολΔικ, όσο και τα

πολιτικά δικαστήρια, τα οποία δεν μπορούν να επανακρίνουν ότι έχει ήδη κριθεί (άρθρα 324,332 ΚΠολΔικ). Το δεδικασμένο ενεργεί τόσο θετικά, με την έννοια ότι το δικαστήριο, (στο οποίο ανακύπτει εξ αφορμής άλλης δίκης, είτε ως κύριο, είτε ως προδικαστικό, το δικαίωμα που κρίθηκε με τελεσίδικη απόφαση) οφείλει να θέσει ως βάση της απόφασής του το δεδικασμένο που προκύπτει από την προηγούμενη τελεσίδικη απόφαση, λαμβάνοντας αυτό ως αμάχητη αλήθεια (ΑΠ 2028/2014, ΑΠ 1415/2009), όσο και αρνητικά με την έννοια ότι απαγορεύεται η άσκηση νέας αγωγής για το δικαίωμα που καλύπτεται από το δεδικασμένο (NE BIS IN IDEM, ΑΠ 266/2022, 560/2016, ΝΟΜΟΣ), η οποία αν παρόλα αυτά ασκηθεί απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 221, 222 και 632 Κ.Πολ.Δ. προκύπτει ότι η υποβολή αίτησης για έκδοση διαταγής πληρωμής, δεν εισάγει προς διάγνωση την απαίτηση του αιτούντος, αλλά επιδιώκει μόνο την απόκτηση εκτελεστού τίτλου, για το λόγο δε αυτό, μόνη αυτή δεν μπορεί να θεμελιώσει εκκρεμοδικία. Τέτοια εκκρεμοδικία δεν δημιουργεί, ούτε η έκδοση αλλά, ούτε και η επίδοση της διαταγής πληρωμής. Η εκκρεμοδικία αυτή δημιουργείται μόνο με την άσκηση ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής, γιατί από τότε αρχίζει η για την απαίτηση διαγνωστική δίκη, δηλαδή υποβολή του δικαιώματος στο δικαστήριο για έκδοση επ' αυτού απόφασης, η οποία δημιουργεί, ή μπορεί να δημιουργήσει, ουσιαστικό δεδικασμένο σε σχέση με το δικαίωμα, πράγμα που δεν συμβαίνει με την έκδοση ή την επίδοση της διαταγής πληρωμής (ΟΛ ΑΠ 10/1997). Παρά την έλλειψη όμως εκκρεμοδικίας από την

υποβολή αίτησης για έκδοση διαταγής πληρωμής, η υποβολή της ίδιας αξίωσης στηριζόμενης στην ίδια ιστορική και νομική αιτία με νέα μεταγενέστερη αίτηση για έκδοση διαταγής πληρωμής αποκλείεται με βάση τον κανόνα non bis in idem και εν όψει του κινδύνου της διπλής εκτέλεσης, αλλά και της έλλειψης εννόμου συμφέροντος (ΑΠ 751/2017, ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση με τον τρίτο λόγο της κρινόμενης υπό στ. Α' ανακοπής της, την έρευνα του οποίου παραδεκτώς προτάσσει το δικαστήριο, μη δεσμευόμενο από τη σειρά προτεραιότητας που επιλέγει ο ανακόπτων, ανεξάρτητα αν υπάρχει απλή σώρευση ή επικουρική (ΑΠ 696/2021 ΝΟΜΟΣ), κατά τη δέουσα εκτίμηση, η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής εκδόθηκε απαραδέκτως, πρωτίστως λόγω ύπαρξης δεδικασμένου και επικουρικώς ελλείψει εννόμου συμφέροντος της καθ' ης και λόγω κινδύνου διπλής εκτέλεσης, δεδομένου ότι για την ίδια ακριβώς απαίτηση (η προσβαλλόμενη για μέρος του διατασσόμενου με την πρώτη ποσού), απορρέουσα από την ίδια δανειακή σύμβαση με τις ίδιες πρόσθετες πράξεις αυτής, κατόπιν αίτησης της αρχικής δικαιούχου της απαίτησης και απώτερης δικαιοπαρόχου της καθ' ης η ανακοπή, ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΙΜΙΤΕΔ» είχε εκδοθεί η προγενέστερη υπ' αριθμ. διαταγή πληρωμής του παρόντος Δικαστηρίου κατά της ίδιας και του εγγυητή, που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα ο λόγος αυτός, τυγχάνει νόμιμος, ερειδόμενος στις διατάξεις των

άρθρων 322 παρ. 1, 324, 325 αριθμ. 2, 219, 221, 222, 632, 633 παρ. 2, 933 και 934 Κ.Πολ.Δ., δέον δε όπως ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσίαν

Από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που επικαλείται και νομίμως προσκομίζει η ανακόπτουσα και από την ομολογία της καθ' ης που συνάγεται από την ερημοδικία της αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της υπ' αριθμόν

2006 σύμβασης χορήγησης στεγαστικού δανείου μετά των Πρόσθετων Πράξεων αυτής, που καταρτίστηκε εγγράφως στην Θεσσαλονίκη, μεταξύ της αρχικής δικαιούχου με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΙΜΙΤΕΔ» νομίμως εκπροσωπούμενης, της ανακόπτουσας ως πρωτοφειλέτριας και του

α ως εγγυητή και αυτοφειλέτη, παραιτούμενου από την ένσταση διζήσεως, χορηγήθηκε τοκοχρεωλυτικό στεγαστικό δάνειο ποσού Ευρώ σαράντα πέντε χιλιάδων (€ 45.000,00), με σκοπό την επισκευή ακινήτου, το οποίο εκταμιευθηκε την 21-08-2006. Για την εξυπηρέτηση του δανείου τηρήθηκε ο υπ' αριθμ. 5000000000000000 λογαριασμός. Την 17-12-2012 η Τράπεζα προέβη σε καταγγελία της σύμβασης. Στη συνέχεια, μετά από την από 14-1-2013 αίτηση της Τράπεζας αυτής, για ληξυπρόθεσμη απαίτησή της απορρέουσα από την ως άνω σύμβαση, εκδόθηκε σε βάρος της ανακόπτουσας και του εγγυητή η υπ' αριθμ. 5000000000000000 διαταγή πληρωμής του παρόντος

Δικαστηρίου, με την οποία οι τελευταίοι διατάχθηκαν να καταβάλουν εις ολόκληρον στην αιτούσα το ποσό των 41.722,60 €, με το νόμιμο τόκο από 18.12.2012 και με ανατοκισμό των τόκων ανά εξάμηνο μέχρι

την ολοσχερή εξόφληση, καθώς και 834 € για δικαστικά έξοδα έκδοσης της διαταγής πληρωμής, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα σε αυτήν. Περαιτέρω, την 26-3-2013 η εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ----- Α.Ε.» κατέστη ειδική διάδοχος της ανωτέρω Τράπεζας, στα δε μεταβιβασθέντα στοιχεία του ενεργητικού περιελήφθησαν, μεταξύ άλλων, και τα δικαιώματα της που απορρέουν από την ως άνω με αριθμόν

1-08-2006 σύμβαση. Δυνάμει δε της υπ' αριθμ.

1-08-2006 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου εγγραφή προσημείωση υποθήκης υπέρ της Τράπεζας προς εξασφάλιση της απαίτησής της, συνολικού ποσού 54.000 ευρώ, στο ακίνητο με ΚΑΕΚ ευρισκόμενο στην Επανομή, συγκυριότητας των συνοφειλετών, η οποία ετράπη μερικώς ως προς το ποσό των 43.354,30 ευρώ σε υποθήκη, εγγραφείσα την 27-5-2013 στα βιβλία υποθηκών του Υποθηκοφυλακείου Βασιλικών στον τόμο 96 και με αριθμό 46, δυνάμει της ως άνω υπ' αριθμ. διαταγής πληρωμής, που απέκτησε ισχύ δεδικασμένου και αποτέλεσε εκτελεστικό τίτλο για την εγγραφή της υποθήκης (άρθρ. 29 ΕισΗΚΠολδ και 1323 αριθμ. 2 ΑΚ, βλ. από 14-5-2025 απόσπασμα κτηματολογικού φύλλου του ανωτέρω ακινήτου του Κτηματολογικού Γραφείου Θεσσαλονίκης, από 19-6-2013 περίληψη τροπής και υπ' αριθμ. πρωτ. 53/1246/27-5-2013 πιστοποιητικό της Υποθηκοφύλακα Βασιλικών). Σημειώνεται ότι, ενόψει της ερμηδουκίας της καθ' ης η ανακοπή, οι περιεχόμενοι στην ανακοπή πραγματικοί ισχυρισμοί της ανακώπτουσας θεωρούνται ομολογημένοι, καθώς πρόκειται για

γεγονότα, για τα οποία επιτρέπεται ομολογία, και δεν υπάρχει ένσταση που να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως. Περαιτέρω, κατόπιν της από 25-11-2024 αίτησης της εδώ καθ' ης, ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία " Finance Designated Activity Company", δυνάμει της από 1-3-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, νομίμως δημοσιευθείσας στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών, της τελευταίας ως ειδικής διαδόχου της ανωτέρω Τράπεζας/ , μεταξύ άλλων, και της επίδικης απαίτησης, δυνάμει της από 21-7-2020 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, νομίμως δημοσιευθείσας στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 4 δεύτερη διαταγή πληρωμής του παρόντος δικαστηρίου, για απαίτηση απορρέουσα από την ίδια ως άνω ένδικη σύμβαση στεγαστικού δανείου, με την οποία διατάχθηκαν η εδώ ανακόπτουσα και ο εγγυητής να καταβάλουν εις ολόκληρον στην εδώ καθ' ης το συνολικό ποσό των 29.905,40 ευρώ, ως μέρος εκ του κεφαλαίου συνολικού ποσού 44.521,76 ευρώ. Σημειωτέον ότι η ελάχιστη διαφοροποίηση του συνολικού ύψους του κεφαλαίου οφείλεται προφανώς στον συνυπολογισμό των επιβληθέντων και κεφαλαιοποιηθέντων τόκων στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από την έκδοση της πρώτης διαταγής πληρωμής έως την υποβολή της αίτησης για τη δεύτερη. Λαμβανομένου υπόψιν δε ότι ναι μεν το αίτημα της δεύτερης διαταγής πληρωμής είναι διαφορετικό από το αίτημα της πρώτης, ωστόσο αποτελεί μέρος του διαταχθέντος με την πρώτη διαταγή πληρωμής ποσού των 41.722,60 €, και άρα το

αντικείμενο της πρώτης είναι ευρύτερο εκείνου της δεύτερης (ΕΦΑΘ 5191/2023, ΝΟΜΟΣ), και ότι υπάρχει ταυτότητα νομικής και ιστορικής αιτίας, η δε αλλοδαπή εταιρεία " Finance DAC" είναι η τελευταία ειδική διάδοχος της επίδικης απαίτησης, με απώτερη δικαιούχο την αιτούσα την πρώτη διαταγή πληρωμής με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ Υ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΙΜΙΤΕΔ» (άρθρ. 325 και αριθμ. 2 και 221 ΚΠολΔ), η έκδοση της υπ' αριθμ. 3 προγενέστερης διαταγής πληρωμής σε βάρος της εδώ ανακόπτουσας για το οφειλόμενο ποσό του ιδίου δανείου, καθιστά, κατά λογική αναγκαιότητα, περιττή και προφανώς απαράδεκτη την υποβολή νέας αίτησης σε βάρος της ανακόπτουσας για μέρος της ίδιας ακριβώς αξίωσης, λόγω πρόσκρουσης στον κανόνα ne bis in idem (αρνητική λειτουργία του δεδικασμένου), αλλά και λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος (βλ. διαλαμβανόμενα στην πιο πάνω νομική σκέψη και ΉλυνΠρωτΚω 38/2017, ΝΟΜΟΣ). Άλλωστε, το έννομο συμφέρον της καθ' ης ελλείπει και για τον επιπλέον λόγο ότι η πρώτη διαταγή πληρωμής, η οποία δεν προέκυψε στι ακυρώθηκε τελεσίδικα εν όλω η εν μέρει με δικαστική απόφαση, κατόπιν άσκησης ανακοπής εκ μέρους της ανακόπτουσας, αποτελεί εκτελεστό τίτλο με τον οποίο διατάσσεται η καταβολή μεγαλύτερου ποσού σε σχέση με την προσβαλλόμενη. Συνεπώς, ενόψει του ότι η αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής δεν εισάγει προς διάγνωση την απαίτηση της " Finance DAC", αλλά επιδιώκει μόνον την απόκτηση τίτλου εκτελεστού, το συμφέρον της, δια της καθ' ης ως διαχειρίστριας των απαιτήσεών της, για απόκτηση τέτοιου τίτλου σε βάρος της

ανακόπτουσας ικανοποιήθηκε πλήρως και μάλιστα ευρύτερα με την έκδοση της υπ' αριθμ. 1 διαταγής πληρωμής, η δε έκδοση δεύτερης διαταγής πληρωμής σε βάρος της ανακόπτουσας για μέρος του αρχικώς αιτηθέντος θα επέφερε προφανή κίνδυνο διπλής εκτέλεσης ως προς το ποσό αυτό σε βάρος της. Συνεπώς, η μεταγενέστερη προσβαλλόμενη με την κρινόμενη ανακοπή υπ' αριθμ.

διαταγή πληρωμής είναι προδήλως άκυρη, δεκτού γενομένου του τρίτου λόγου της ανακοπής ως βάσιμου κατ' ουσίαν, και πρέπει να ακυρωθεί αυτή και εντεύθεν και η από 22-1-2025 συμπροσβαλλόμενη επιταγή προς εκτέλεση (εσφαλμένα αναγράφεται στο δικόγραφο ότι αυτή φέρει ημεροχρονολογία 25-11-2024), που κοινοποιήθηκε στην ανακόπτουσα την 27-1-2025, ως στηριζόμενη σε άκυρο εκτελεστό τίτλο.

Από τη με αριθμό 65728'/4-4-2025 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Χρυσής Μαργαριτοπούλου, που προσκομίζει και επικαλείται η ανακόπτουσα, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης υπό Β' ανακοπής με πράξη ορισμού δικάσιμου και κλήση προς συζήτηση για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο της 19-5-2025 επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, με την επιμέλεια της ανακόπτουσας στην καθ' ης η ανακοπή (άρθρα 122 παρ. 1, 123, 124, 125, 126 παρ. 1 γ', 127 παρ. 1, 129 παρ. 1 ΚΠολΔ). Η τελευταία όμως, δεν εμφανίσθηκε ούτε παραστάθηκε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου στην δικάσιμο που σημειώνεται στην αρχή της παρούσας. Πρέπει,

συνεπώς να δικαστεί ερήμην (άρθρα 271 παρ. 1 και 3, 591 παρ. 1, 614, 632 παρ. 2, 937 παρ. 3 ΚΠολΔ).

Η ανακόπτουσα με την κρινόμενη Β' ανακοπή της εκθέτει στην υπό κρίση ανακοπή της ότι με εκτελεστό τίτλο την υπ' αριθ. διαταγής πληρωμής του Δικαστη του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, αντίγραφο εξ απογράφου της οποίας της κοινοποιήθηκε από την καθ' ης με επιταγή προς εκτέλεση, κατασχέθηκε αναγκαστικά, δυνάμει της υπ' αριθ. 19-2-2025 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Θεσσαλονίκης Αικατερίνης Καϊμακάμη, το περιγραφόμενο σ' αυτήν ακίνητό της, που βρίσκεται στο Δήμο Θερμαϊκού της Π.Ε. Θεσσαλονίκης. Ζητεί δε, για τους λόγους που ειδικότερα εκθέτει στο υπό κρίση δικόγραφο, να ακυρωθεί α) η από 11-2-2025 εντολή προς εκτέλεση που δόθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο και αντίκλητο της επισπεύδουσας Αμαλία Λαζαρίδου - Κανελλοπούλου προς την ως άνω δικαστική επιμελήτρια, β) η παραπάνω κατασχετήρια έκθεση, καθώς και γ) ο ορισθείς για την 24-9-2025 ηλεκτρονικός πλειστηριασμός της ακίνητης περιουσίας της ενώπιον του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Νικολάου Νικολάκη και εν γένει όλες οι διενεργηθείσες διαδικαστικές πράξεις της εκτέλεσης, και να καταδικαστεί η καθ' ης στα δικαστικά της έξοδα. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση ανακοπή εισάγεται στο καθ' ύλην και κατ' εὐχον αρμόδιο Δικαστήριο (άρθρα 933 παρ. 1 και 3 ΚΠολΔ, όπως η παρ. 1 τροποποιήθηκε με το άρθρο 43 Ν 5134/2024, ΦΕΚ Α 146, Έναρξη ισχύος, σύμφωνα με το άρθρο

120 παρ.1 του αυτού νόμου, από τη 16η 9.2024), για να συζητηθεί κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614επ. ΚΠολΔ (άρθρο 937 παρ. 3 ΚΠολΔ). Ασκήθηκε δε νομότυπα και εμπράθεσμα, καθόσον βάλλει κατά του κύρους του εκτελεστού τίτλου, της απαίτησης, της επιταγής και του κύρους της εντολής και της κατάσχεσης, και επιδόθηκε στην καθ' ης την 4-4-2025 (βλ. την υπ' αριθμ. 65728'/4-4-2025 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Χρυσής Μαργαριτοπούλου), δηλαδή μέσα σε σαράντα πέντε (45) ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης (άρθρο 934 παρ. 1 περ. α ΚΠολΔ) δεδομένου ότι αυτή (κατάσχεση) επιβλήθηκε στις 19-2-2025, η δε συνταχθείσα ως άνω υπ' αριθμ. 4396/2025 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας επιδόθηκε στην ανακόπτουσα στις 20-2-2025 (βλ. από 20-2-2025 σχετική επισημείωση επί επιδοθέντος αντιγράφου της ως άνω κατασχετήριας έκθεσης των δικαστικών επιμελητών του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης Θεόδωρου Παπαηλιαδή και Αικατερίνης Καίμακάμη). Ωστόσο, καθ' ο μέρος ζητείται με την ένδικη ανακοπή η ακύρωση του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού που πρόκειται να διενεργηθεί, είναι απαράδεκτη ως προώρως ασκηθείσα, διότι στην περίπτωση αυτή ζητείται προληπτική δικαστική προστασία, χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 69 ΚΠολΔ, αφού ναι μεν, κατά την περίπτωση δ' της εν λόγω διάταξης είναι επιτρεπτή η ταυτόχρονη άσκηση ανακοπής κατά της επόμενης πράξης εκτέλεσης στηρηγμένης στην ακυρότητα της προηγούμενης, ωστόσο με την ως άνω διάταξη παρέχεται ένδικη προστασία υπό την προϋπόθεση ότι ο

γενεσιουργός λόγος του επίδικου δικαιώματος, που για το δικαίωμα άσκησης ανακοπής κατά το άρθρο 933 ΚΠολΔ είναι η παράνομη διενέργεια εκτέλεσης, έχει ήδη επέλθει κατά τον χρόνο συζήτησης (βλ. Α. Βαθρακοκύλη, Η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ, 2022, σελ. 223-224, πλαγιάρ. 671), περίπτωση όμως που δεν συντρέχει εν προκειμένω. Ο δε πλειστηριασμός δύναται να προβληθεί μόνο μετά τη διενέργειά του και εντός της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου 934 παρ.1 περ.β ΚΠολΔ προθεσμίας (ΜονΠρΘεσ 5960/2024, 4806/2019, αδημοσίευτες στο νομικό τύπο). Τυχόν πλημμέλειες της διαδικασίας του πλειστηριασμού δύναται να προβληθούν εντός της προθεσμίας του άρθρου 934 παρ.1 α ΚΠολΔ, πλην όμως αυτές δεν επιδρούν άμεσα στο κύρος του πλειστηριασμού και αίτημα της ανακοπής στην παρούσα φάση δύναται να είναι μόνη η ακύρωσή τους (πχ ελάττωμα κατασχετήριας εκθέσεως) και όχι η ακύρωση του μη εισέτι διεξαχθέντος πλειστηριασμού. Εξάλλου, το αίτημα περί ακύρωσης κάθε άλλης πράξης εκτέλεσης είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο, λόγω αοριστίας, διότι αίτημα της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ είναι πάντοτε η ακύρωση ορισμένων πράξεων της αναγκαστικής εκτέλεσης (ΑΠ 83/2020, ΑΠ 792/2015, ΑΠ 337/2006, ΤΝΠ Νόμος), και όχι αόριστα κάθε άλλης πράξης εκτέλεσης επί δε της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ πρέπει αναγκαίως να προσδιορίζονται οι επιμέρους πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας που προσβάλλονται και οι λόγοι για τους οποίους έκαστη εξ αυτών ανακόπτεται (ΜονΠρΛαμ 141/2020, ΜονΠρωτΑθ 4029/2015, ΤΝΠ Νόμος). Επιπλέον, κατά το σκέλος που η ανακοπή κρίθηκε

παραδεκτή, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω η νομική και η ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Με τον πρώτο λόγο της κρινόμενης υπό στ. Β' ανακοπής της, η ανακόπτουσα ζητεί την ακύρωση των προσβαλλομένων πράξεων, ισχυριζόμενη ότι αυτές επιστηρίζονται σε άκυρο εκτελεστό τίτλο, καθώς η επιστηρίζουσα την αναγκαστική εκτέλεση υπ' αριθμ.

..... διαταγή πληρωμής, εκδόθηκε απαράδεκτως, πρωτίστως λόγω υπάρξης δεδικασμένου και επικουρικώς ελλείψει εννόμου συμφέροντος της καθ' ης και λόγω κινδύνου διπλής εκτέλεσεως, δεδομένου ότι για την ίδια ακριβώς απαίτηση (η υπ' αριθμ.

δεύτερη διαταγή πληρωμής για μέρος του διατασσόμενου με την πρώτη ποσού), απορρέασα από την ίδια δανειακή σύμβαση με τις ίδιες πρόσθετες πράξεις αυτής, κατόπιν αίτησης της αρχικής δικαιούχου της απαίτησης και απώτερης δικαιοπαρόχου της καθ' ης η ανακοπή, ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΙΜΙΤΕΔ», είχε εκδοθεί η προγενέστερη υπ' αριθμ. διαταγή πληρωμής

του παρόντος δικαστηρίου κατά της ίδιας και του εγγυητή, που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, η οποία μαζί με την επιταγή προς εκτέλεση έχουν προσβληθεί νομίμως με την ως άνω προγενέστερη υπό στ. Α' Ανακοπή της. Συνεπώς επικαλείται ότι οι προσβαλλόμενες με την κρινόμενη ανακοπή πράξεις είναι άκυρες λόγω της ακυρωσιότητας του εκτελεστού τίτλου και της προγενέστερης πράξεως της εκτέλεσεως, η ακύρωση των οποίων είχε ζητηθεί με την πρώτη ανακοπή. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα ο λόγος αυτός, κατά τον

9

4

οποίο η υπό κρίση ανακοπή ασκείται υπό την αίρεση ευδοκίμησης, κατ' άρθρο 69 § 1 περ. δ ΚΠολΔ, της προγενέστερης ανακοπής με αίτημα ακύρωσης πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης για το λόγο ότι πάσχουν ακυρότητας ως στηριζόμενες επί άκυρου εκτελεστού τίτλου και επί άκυρης προγενέστερης πράξης (ΑΠ 1002/2007, ΑΠ 242/2001 Εφ'Αρ 110/2020, ΕφΑθ 768/2009, ΕφΑθ 849/2009, Εφ'Πειρ 1103/2000 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, πρβλ. και ΑΠ 1437/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, βλ. και Α. Βαθρακοκούλη, Η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2022, σελ. 217, πλαγιάρ. 654), τυγχάνει νόμιμος, ερειδόμενος στις διατάξεις των άρθρων 69 παρ. 1 περ. δ', 159, 322 παρ. 1, 324, 325 αριθμ. 2, 219, 221, 222 και 632, 633 παρ. 2, 933 και 934 Κ.Πολ.Δ., και πρέπει να γίνει δεκτός και ως κατ' ουσίαν βάσιμος, καθώς, σύμφωνα με τα προδιαληφθέντα, για τον ίδιο λόγο ακυρώθηκε με την συνεκδικασθείσα υπό στ. Α' ανακοπή η επιστηριζούσα την αναγκαστική εκτέλεση υπ' αριθμ. διαταγή πληρωμής και η συμπροσβαλλόμενη από 22-1-2025 επιταγή προς πληρωμή, με την οποία άρχισε η κρινόμενη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης.

Κατόπιν τούτων, α) πρέπει να γίνει δεκτή η υπό στ. Α' ανακοπή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής και εντεύθεν η στηριζόμενη σε αυτήν επίσης προσβαλλόμενη πράξη της αναγκαστικής εκτέλεσης, αφού δεν νοείται συνέχιση της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης δυνάμει άκυρου εκτελεστού τίτλου και β) πρέπει να γίνει δεκτή η υπό στ. Β' Ανακοπή και να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες με αυτήν πράξεις αναγκαστική εκτέλεσης, όπως

ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό, παρελκούσης της εξέτασης του παραδεκτού και της νομικής και ουσιαστικής βασιμότητας των λοιπών λόγων των ανακοπών, καθόσον με την ευδοκίμηση των προαναφερόμενων λόγων, ικανοποιείται πλήρως το έννομο συμφέρον της ανακόπτουσας (ΕφΑθ 4359/2021, ΕφΑγ 125/2019, ΕφΘεσ 2175/2017, δημοσιευμένες στην ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»). Η καθ' ης αμφοτέρων των ανακοπών πρέπει να καταδικαστεί, λόγω της ήττας της, στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της ανακόπτουσας, που υπέβαλε το σχετικό, νόμιμο αίτημα (άρθρα 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, 63 παρ. 1 στοιχ. ι περ. α. 64 παρ. 1, 65, 66, 68 παρ. 1 Κώδικα Δικηγόρων), κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό, λαμβανομένου υπόψη ότι η αξία του αντικειμένου των υπό κρίση ανακοπών, προκειμένου να υπολογισθούν τα δικαστικά έξοδα, ταυτίζεται πάντοτε εκ των πραγμάτων με το χρηματικό ποσό, για το οποίο ελπιεύεται η εκτέλεση, και όταν ακόμη η προσβαλλόμενη με την ανακοπή αντίρρηση δεν αφορά την ίδια την απαίτηση, αλλά το κύρος καθ' εαυτό των πράξεων εκτέλεσης (ΑΠ 905/2011, ΑΠ 1114/2005, ΑΠ 328/2003, ΑΠ 1117/1993 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, πρέπει να οριστεί το νόμιμο παράβαλο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης (άρθρα 501, 502 παρ. 1 και 505 παρ. 2 ΚΠολΔ) από την καθ' ης που δεν παραστάθηκε, κατά το μέρος που αφορά την υπό σι. Α' ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Τις προϋποθέσεις του παραδεκτού αυτής, όπως είναι και η ύπαρξη έννομου συμφέροντος για την τυχόν άσκησή της, θα κρίνει το

Δικαστήριο που θα δικάσει την ανακοπή ερημοδικίας (ΟΛΑΠ 15/2001, ΑΠ 1596/2018 Νόμος). Παράβολο ερημοδικίας δεν θα οριστεί κατά το μέρος που αφορά τις ανακοπές κατά των προσβαλλόμενων πράξεων της αναγκαστικής εκτέλεσης, επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 937 παρ. 1 περ. β ΚΠολΔ, στις δίκες τις σχετικές με την εκτέλεση δεν επιτρέπεται ανακοπή ερημοδικίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ α) την από 13-2-2025 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ΓΑΚ ανακοπή, κα β) την από 4-4-2025 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ΓΑΚ 5 ανακοπή, ερήμην της καθ' ης αυτών.

- ΟΡΙΖΕΙ το νόμιμο παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας ως προς την ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

- ΔΕΧΕΤΑΙ την υπό στ. Α' ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ.

- ΑΚΥΡΩΝΕΙ την υπ' αριθμ. 1 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ως προς την ανακόπιουσα.

- ΔΕΧΕΤΑΙ την υπό στ. Α' ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ.

- ΑΚΥΡΩΝΕΙ την από 22-1-2025 επιταγή προς εκτέλεση, που έχει συνταχθεί παρά πόδας αντιγράφου του υπ' αριθμ. 1

πρώτου εκτελεστού απογράφου της ως άνω υπ' αριθμ.
διαταγή πληρωμής του δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Θεσσαλονίκης, που κοινοποιήθηκε στην ανακόπτουσα την 27-1-2025.

ΔΕΧΕΤΑΙ την υπό στ. Β' ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ α) την από 11-2-2025 εντολή προς εκτέλεση που
δόθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της καθ' ης Αμαλία Λαζαρίδου
- Κανελλοπούλου προς τη δικαστική επιμελήτρια Θεσσαλονίκης
Αικατερίνη Καϊμακάμη, και β) την υπ' αριθμ. 19-2-2025 έκθεση
αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής
επιμελήτριας στην περιφέρεια του Εφετείου Θεσσαλονίκης
Αικατερίνης Καϊμακάμη, με την οποία επιβλήθηκε αναγκαστική
κατάσχεση στην ακίνητη περιουσία της ανακόπτουσας.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης αμφότερων των ανακοπών στα
δικαστικά έξοδα της ανακόπτουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των
τετρακοσίων εξήντα (460) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε την 10.6. 2025

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο
ακροατήριό του, στη Θεσσαλονίκη, την 10.6. 2025
και θεωρήθηκε αυθημερόν

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ